

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

21. Medium VIII. Negotium æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

232 *Domus aternitatis. Consideratio*
de tuo dispone; eisque repetendis allue-
ce: sic spe elevaberis, solatio repleberis,
amore cælestium accenderis. Non rari-
etiam descende vivens, ad lustranda re-
probatorum supplicia; neque cogitatio-
nes hasce velut tetricas aut melancholicas
repelle: audi enim Chrylustomum
dicentem; *Dum volunt se recreare, et
sciuntque ut gehenna non meminerint, et
hanc securitatem, metusque vanitatem
in magnum interitus barathrum, se
prudentes immittunt. Et ideo rogo, ut
gehenna memineris, de gehenna loquens.*
*Quid gehennam gravius? sed ejus metus
nil utilius: gehenna namque timor,
qui nobis affert coronam. In psal. 111.
hom. 15. ad pop.*

CONSIDERATIO XXI.

Medium VIII, Æternæ Salutis.

Unicè agere negotium æternitatis.

Porro unum est necessarium, Lucæ c. 10.

30. Novembris.

I. **C**onsidera, quodnam sit illud
num, ad salutem æternam necesse

sarium. Lutherus cum suis, asserit esse
fidem. Sed fallitur, nam & spes & chari-
 tas & pœnitentia & opera bona necessa-
 ria sunt, ut patet ex Matth. c. 19. 17. &
 1. Corinth. c. 13. S. Basilius per unum
 necessarium, intelligit, *unum cibi genus*.
 Tu ô Martha sollicita es & turbaris, ut
 multa mihi apponas fercula: unum suf-
 ficit. Sed sublimiùs S. Augustinus serm.
 26. de verbis Dom. & S. Gregorius L. 1.
 in L. Reg. c. 4. & alii, unum hoc neces-
 sarium ajunt esse, *ultimum finem*, sum-
 mum hominis bonum, beatam æterni-
 tatem, ad quam mens nostra dirigenda
 est & à qua non abstrahenda. Hoc igitur
 est unum & unicè nobis necessarium:
 unius Dei & æternæ salutis cognitio, stu-
 dium, amor & consecutio. Huic se af-
 fixit Maria, unde *optimam partem elegit;*
que non auferetur ab ea. Hoc est unum
 optimum, unum maximè necessarium,
 unum quietem afferens & consummans
 multitudinem omnium desideriorum
 nostrorum, in unum; quod non aufere-
 tur à nobis in æternum.

II. Perpende deinde, quâ ratione
 hoc

234 *Domus aeternitatis. Consideratio*
hoc unum negotium unicè Deo, Chri-
sto, & Ecclesiæ cordi sit, semperque fer-
rit; & tuam, aliorumque plurimorum
videbis ac stupebis in hoc negotio, cõ-
tantiam. Intentio, procuratio, conser-
tio beatæ aeternitatis, in hominibus
unum negotium illud, quod summa
Majestas ab aeterno mente voluit, ac
in tempore disposuit, ordinavit, præ-
scripsit. Quò enim omnia ejus potestatis,
sapientiæ, bonitatis, sanctitatis, misericordiae,
veritatis, charitatis, in creando, conservando,
gubernando, jubendo ac sanctificando, consilia & ad-
ventiones collimant, nisi ad negotiũ pro-
curandæ & communicandæ nobis, beatæ
aeternitatis? Hoc est unum illud negotium
cujus gratiã divina Bonitas, nos veritate
instructis, legibus firmat, præceptis
rudis, minis terret, pœnis coercet, gratia
fulcit; lapsus abolet, errata condonat, peccata
teraque omnia, tantã charitate ac provi-
dentiã disponit. Et heu! quot homines
reperiuntur, quos cura istius negotii
unici, non plùs tangit, ac si esset de timo
litio, de lana caprina, umbrãve asinina.

III

III. Ulteriùs memoriã recole, hoc æternæ beatitudinis negotium, esse velut axem, circa quem, tota Dei hominis œconomia volvitur: esse scopum, quem verbi incarnatio respicit; huc enim spectat omnis Christi vita & series actionum ejus: huc referuntur ejus progressiones, operationes, virtutes, miracula, merita, exempla, prædicationes, mandata, consilia, dolores, contemptus, tormenta, vulnera, mors, resurrectio, ascensio, Spiritûs Sancti missio, Ecclesiæ propagatio, gubernatio, protectio, & in admirabili Eucharistiæ Sacramento usque ad finem Mundi, cohabitatio. Idem est unum illud negotium, quod tota Dei Ecclesia, ab origine Mundi fundata deinde per legem propagata & erudita; ac demum per Christum, ejusque gratiam perfecta, quanta, quanta est, intendit, spectat, tractat & agit. Quorsum enim sua ordinat sacrificia & sacramenta, ritus & ceremonias, ordinationes & observationes, orationes & psalmodias, jejunia & asperitates, cunctaque pia exercitia: nisi ut fideles filios suos à misera æter-

æter-

236 *Domus aternitatis. Consideratio*
æternitate arceat; & ad æternitatem bea-
tam deducat? O quanta est Christi, &
Ecclesiæ, de hoc negotio summo, cura,
quanta filiorū hujus sæculi negligentia!

Paranesis.

ECce sic Deus, & Christus ejus,
Ecclesia ejus, & universus Mundus
ejus, tam invisibilis, quàm visibilis, beatus
æternitati, ab hominibus confectandus
& consequendæ deservit: & homines
tam multi, ubique, hoc unum, hoc ne-
cessarium, hoc tanti momenti negotium,
negligunt, ignorant, prostituunt,
deperdunt, ac si esset omni algâ vilis
omnibusque quisquiliis abjectius.
Quanta cæcitas! Tu verò non sic, anima
Christiana: sed cum S. Ægidio, dic, *uni.*
Una scilicet anima mea, uni æternitati,
uni Deo, æternitatis centro, feraciter
invigilet, vocet, atque uniat. O anima,
hoc unum quære: quia hoc est unum
centrum tuum, unus scopus, unum
bonum, unum necessarium, unum æternum,
num omnia, supra quod unum, nihil

infra quod, quidquid est, uno illo, minus est. Hoc est unum necessarium, cætera sunt contingentia & libera. Unitas enim est vestigium Dei, qui est prima essentialis & increata unitas, omnium unitatum fons & origo. Sic verè dices *Dilectus meus mihi & ego illi. Cant. 2.*

1. Decembris.

I. Considera porrò, hoc unum necessarium salutis & beatæ æternitatis procurandæ & allequendæ studium, esse finem creationis tuæ: conditus est enim homo, ad imaginem & similitudinem Dei, ut Dominum Deum suum cognosceret, amaret, laudaret, eidem serviret, tandemque salutem æternam obtineret. Et hoc est unum illud necessarium, de quo loquitur Christus Lucæ c. 10. Hoc est unum illud negotium, quod verè & propriè, teste Ecclesiastico, hominem efficit, totumque absolvit: *Hoc est omnis homo. c. 12. 13.* Sine quo homo, nullus est, brutoque, quàm homini rationali similior est.

II. Hoc est grande negotium nostrum;
hoc,

238 *Domus æternitatis. Consideratio*
hoc est unicum & summum negotium
nostrum : hoc est finis & centrum om
nium negotiorum nostrorum & actio
num nostrarum ; ad quod omnes vi
nostræ lineas duci necesse est : ad quod
omnes curæ, omnia studia, omnes labo
res, omnia alia negotia, tanquam ad
nem sunt referenda. Agnovit id vel
Epictetus, qui ad Arrianum, non et
cè; sed Ethicè & verè Christianè scribit
*Oportet, inquit, ut omnia principia, quæ
converso orbe, redeant ad unum princi
pium : omnia pulchra ad unum pulchrum
omnia vera ad unum verum; omnia bona ad
unum bonum; omnia divina ad unum Deum
omnia ad unum ter unum : scilicet ad Deum*
III. Hoc igitur unum grande nego
tium salutis æternæ, agere debent
reges, dum regna administrant : hoc nego
tium agere oportet sacros Præsules, dum
Ecclesiis præsunt : hoc Duces & milites,
dum bella gerunt : hoc Mercatores, dum
commercia exercent : hoc Artifices,
fabri, dum fabrilia tractant : hoc
quoque Ecclesiastici & Religiosi,

uni Deo militant, hoc docti, hoc indo-
cti; hoc cives & rustici, hoc viri & fœ-
minæ; verbo, omnes homines urgere de-
bent; quia omnibus hoc *unum est neces-*
sarium; tanquam summum & maxi-
mum; tanquam primum & ultimum,
negotiorum omnium, negotium,

Admonitio.

Quare cave ô Christiane, & vide;
quantâ curâ Mundus & Caro;
quanto studio & industriâ laborent ca-
codæmones, ut hoc negotio neglecto,
nugas & quisquilias secteris: *Hi enim,*
ut ait S. Chryostomus, *pro pusillis his* &
minimis rebus, nos privabunt majoribus:
quippe lutum offerunt, ut aurum subtra-
hant; vel potius, ut calo nos fraudent, um-
bram præferunt; ut à veris propellant, som-
nia immittunt [qualia sunt fortuna bona]
ut luce obortâ, omnium nos arguant egen-
tissimos. Tom. 5. serm. de misericordia.
Et audi S. Augustini monitum: *Cur ergo*
per multa vagaris homuncio, querendo bo-
na anima tua & corporis tui? Ama unum
bonum, in quo sunt omnia bona & sufficit.

Pars IV.

L

Desi-

240 *Domus eternitatis. Consideratio*
Defidera simplex bonum, quod est omne
bonum & satis est. Man. c. 34. Ad hunc
scopum omnia alia dirige: quo inventa
omnia inventa; quo neglecto, neglecta
omnia; quo perdito, omnia sunt perdi-
ta; & in æternum non recuperanda.
Quærite ergo primum regnum Dei & ius-
titiam ejus (in quibus dictum æternitas
negotium consistit) & hæc omnia adji-
tur vobis. Lucæ c. 12.

2. *Decembris.*

I. **C**Ognito jam tanti ponderis nego-
tio; perpende, quanta, pro-
lor! sit mortalium cæcitas, desidia &
cordia in procurando hoc summo
ximoque salutis æternæ negotio: &
debis, plerosque velut talpas cæcum
velut ignavos hæerere ac torpere: lice-
aliis suis reculis nugis & quilibet
transitoriis, caducisque rebus lyncis
star oculati sint & solertes. An non
ritò in illos cadit paræmia attica: *πρωτερον*
πρωτερον; ultima prima & prima no-
tima. Uti & illa: *εργον ως πρωτερον*
εργον ως εργον. Id est parerga & acci-

ta, velut magni momenti negotia; magna verò negotia, velut ludicra puerorum crepundia tractantur.

II. Verùm unde tam palmaris, etiam in prudentibus sæculi, cæcitas & fascinatō? Duplex hujus miserix videtur esse radix. 1. Nimia occupatio. 2. Oblivio. Primo igitur obstat moles curarum, & rerum aliarum, aliò mentem abstrahentium, *maxima enim vitæ pars*, ut ait Seneca, *elabitur, alia agendo*. Infestant ergo fluctus curarum, urgent procellæ sollicitudinum; strepitus concupiscentiarum & affectuum commovent. Clamores & vociferationes plorantium, cachinnantium, negotiantium, litigantium, fabricantium, nubentium, convivantium, saltantium, bacchantium interturbant; adeoque de uno ac necessario æternitatis negotio non cogitant.

III. Radix altera, ex priore nasci solita est oblivio: caput enim repletum temporalibus, alia non capit: licet enim sciant hoc unum esse necessarium, & absque illo, reliqua omnia esse puerorum bullas, quamvis magni momenti

242 *Domus aternitatis. Consideratio*
negotia à Mundo censeantur : Majorum
nuge negotia vocantur : tamen aliò ab-
tracti, rarissimè huic negotio solidè en-
pendendo se tradunt ; ideoque pondus
ejus immensum, non penetrant, nec co-
piunt, & quasi rerum terrenarum arena
in oculos sparsâ, atque injectâ, velut
cino quopiam obscurantur, ne viderentur
& cognoscant : *Fascinatio nugacitatis*
scurat bona. Sap. c. 4. 12. Et licet de atri-
nis aliquando audiant in concione, tamen
tamen effluunt audita : nonnulli quidem
velut è somno evigilantes caput erigunt
sed mox somno gravati in pulvinaribus
cidunt : toti absorpti in rei familiaris
administratione, pecuniæ coactione, con-
servatione, familiæ sustentatione : statûs con-
servatione, Principum occupatione, aliis
que sexcentis.

Increpatio.

O Insensati Mundi affeclæ ! Quis
fascinavit ? Quis ita vos demer-
vit, ut plùs pueriles globulos, quàm
bos cælestes animo volvatis ? Majorum
pro luteis puerorum domunculis,

pro æternis tabernaculis curam geratis?
 Utinam saperetis & intelligeretis hoc u-
 tum, hoc summum, hoc maximum æter-
 nitatis negotium! quàm libenter ei per-
 pendendo indies aliquod tempus im-
 penderetis? At nunc ad alia omnia nego-
 tiola tempus suppetit; sed pro hoc gran-
 di, uniceque necessario negotio tempus
 non reperitis: *Operamini vestram salu-
 tem cum metu & tremore*, clamat Apo-
 stolus. Ad Philip. c. 2. Ergo seponite,
 quandoque temporalia, & considerate
 æterna, longè præstantiora: nam *Omnium
 rerum præstantissimum est, quod æternum
 est*. S. Aug. L. Quæst. q. 12.

CONSIDERATIO XXII.

Medium IX. Æternæ Salutis.

Meditatio feria ignis infernalis.

*Quis poteris de vobis habitare, cum igne
 devorante? Quis habitabit cum ardori-
 bus sempiternis? Isaia c. 33. 14.*

3. Decembris.

Quemadmodum in publico reo-
 rum supplicio, eisdem educens

L 3

Con-